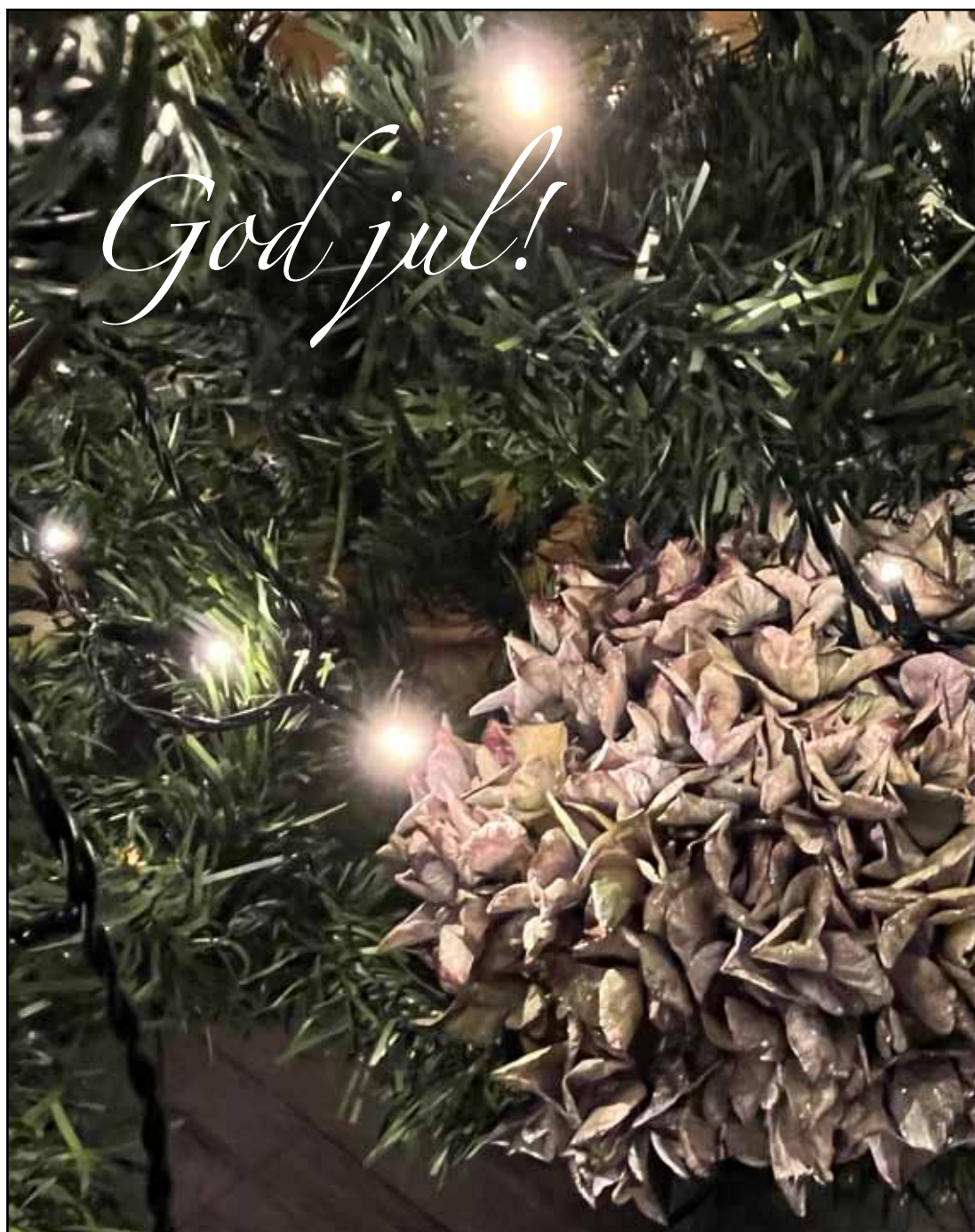

MENIGHETSBLAD

for Budal, Singsås, Soknedal og Støren

DESEMBER 2023 NR 4 72. ÅRGANG

Foto: Den norske kirke / Ellevil

Adventstiden

Med 1. søndag i adventstiden begynner kirkeåret. Advent er forkortelsen for Adventus Domini eller Herrens komme. (= Guds komme).

Det er Gud som kommer og som møter oss gjennom Jesus.

Adventstidens farge er fiolett – fargen for bot og selvransakelse.

Men den er også tiden for glede og forventning. Fiolett er en blanding av rød og blå.

Rød er jordas farge.

Blå er himmelens farge.

Advent og den fiolette fargen peker framover mot det som skal skje:

Himmel og jord møtes i Jesu fødsel.

Advent betyr komme.

Vi har fokus på tre ting i adventstida:

Jesus som kom da han ble født og ble et menneske (fortid).

Jesus som kommer til oss når vi leser i Bibelen og feirer gudstjeneste (nåtid).

Jesus som skal komme igjen (framtid).

Det er fire adventssøndager:

1. søndag i adventstiden:

Kan også kalles for: Kongens adventssøndag.

Tekstene på dagen fokuserer på: Han som kom.

Det er Jesus!

Guds løfter om en frelser er oppfylt i ham.

2. søndag i adventstiden:

Kan også kalles for: Forventningens adventssøndag.

Tekstene på dagen fokuserer på: Jesus skal komme igjen.

Fokuset er på håpet og gleden som venter i framtida, selv om nåtida skulle oppleves vanskelig.

3. søndag i adventstiden:

Kan også kalles for: Botens adventssøndag.

Tekstene på dagen fokuserer på: Jesus kommer til oss her og nå. Han kaller oss til ettertanke og oppmerksomhet om betydningen av Jesu komme.

Fokuset er at han er Guds frelser. Derfor forkynnes budskapet for fattige, og sårede mennesker reises opp.

4. søndag i adventstiden:

Kan også kalles for: Gledens adventssøndag.

Tekstene på dagen fokuserer på: Maria og hennes graviditet og Guds under.

Fokuset er at jomfruen skal bli med barn. Barnet skal få navnet Immanuel. Det navnet betyr: Gud med oss. Julens fokus er at Jesus betyr at Gud er med oss og for oss.

Når 4. søndag i adventstiden kommer på en

søndag, så er det både 4. søndag i adventstiden og Julaften på samme søndag. Slik er det i år. Det er noe usikkert hvordan tradisjonen med å tenne fire lys de siste søndagene før jul oppstod, men minst én kilde forteller at tradisjonen skal ha startet med en mor som ville hjelpe sin utviklingshemmede sønn med å telle ned til jul, som han gledet seg til.

Det var Norsk speiderpikeforbund som i 1948 introduserte adventskalenderen med 24 luker til Norge, først med bilder bak lukene. Nå solgte speiderpikeforbundet rett nok adventskalendere året før, i 1947, men da talte den fra 1. søndag i advent til julaften, og kalenderen hadde 25 luker. Fra og med 1948 kom adventskalenderen med 24 luker.

Julebord er forresten ikke det som det en gang var. Opprinnelig var julebord betegnelsen på spisebordet på Julaften. Første gang en firmafest i tiden opp mot jul ble kalt et «julebord» var i «Aftenposten» i 1961.

1.søndag i adventstiden kommer på den søndagen som er nærmest 30. november. Dette betyr at 1. søndag i adventstiden kan falle på hver av dagene mellom 27. november og 3. desember. Og med 1. søndag i adventstiden begynner altså kirkeåret.

Hans-Ole Sveia

Advent

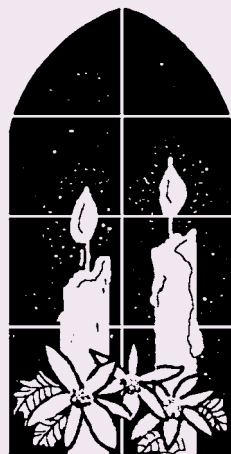
av Inger Hagerup

Så tenner vi et lys i kveld, vi tenner det for glede
Det står og skinner for seg selv og oss som er tilstede.
Så tenner vi et lys i kveld, vi tenner det for glede

Så tenner vi to lys i kveld, to lys for håp og glede
De står og skinner for seg selv og oss som er tilstede.
Så tenner vi to lys i kveld, to lys for håp og glede

Så tenner vi tre lys i kveld, for lengsel, håp og glede
De står og skinner for seg selv og oss som er tilstede.
Så tenner vi tre lys i kveld for lengsel, håp og glede

Vi tenner fire lys i kveld og lar dem brenne ned
For lengsel, glede, håp og fred, men mest allikevel for fred
på denne lille jord, hvor menneskene bor.

Jula i Halvdan Sivertsen sitt perspektiv: Josefs julevise

Halvdan Sivertsen skrev og komponerte i 1983 en julevise som vi finner i den lille boken «Noen salmer fra nord» som kom ut i 2. opplag i 2019. Da den først kom ut, skrev de daværende biskopene i Nord-Norge: «Det blåser en nordnorsk vind i salmene i denne boken. Vi anbefaler menighetene og kirkens ansatte å bruke dem i gudstjenesten. Mange vil gjenkjenne en nordnorsk tone i salmene og glede seg over den.» Her er iallfall «Josefs julevise» som Halvdan Sivertsen skrev:

Vi har reist gjennom tida,
reist helt tell vi fann
en by som lå bada i lys
og vi kjente vel nøden fra mange slags land
så vi tenkte her slepp vi å fryse
førr der preika og sang dem med rørandes ord
om mæ sjøl og om ho som nu snart sku bli mor.

Og vi banka på døran i slott og palass
førr vi trengte tell husrom og mat
men de mektige møtt oss med skuddsikkert glass
og de rike de møtt oss med hat
berre småfolk og fattige bød oss av sitt
men de hadde så lite og jobba så stridt.

Så vi reiste tilbake i to tusen år
vi va sliten og motlaus og kald
og vi trudd vi mått gje oss som mange førrgår
da vi endelig fant oss en stall

der va skittent og svart der va steina og støv
og ho skreik mens ho fødte men så fikk dem søv.

Kanskje gjord' vi en feil der vi for gjennom år
kanskje sku vi ha reist lenger frem
tall ei ti som gjer fattigfolk likere kår
og der døran står åpen førr dem
førr tre vismenn som va her de visste så vel
når de rike blir nødt, slepp de fattige tell.

Og nu sett æ med ungen på fanget og ser
på ei stjerne som skinne sa godt
og æ takke førr varmen og lyset ho gjer
og førr guttungen som vi har fått
og om Betlehemsната blir aldri så lang
har æ håpet i hjertet og jula på fang.

Halvdan Sivertsen 1983

Alteret i Støren kirke. Foto: Hans-Ole Sveia

«Det finnes en dyrebar rose»

Av biskop og preses Olav Fykse Tveit

*Det finnes en dyrebar rose
som aldri skal visne hen,
den trosser all frost på jorden
og blomstrer og blomstrer igjen.*
(Svein Ellingsen, Norsk salmebok 2013, 103)

Alle (som ikkje har allergi) tar gjerne imot ein blomst til jul. Jul er ei tid for blomster. Vakre, livskraftige og fargerike blomster er det fint å gi bort i desember. Det er ei tid då vi har lite eller ingen ting av den slags ute i hagen eller på terrassen. Sjølv ikkje i snøfattige vintrar er dei å finne i skog og mark.

Når dagane er korte og mørke, då treng vi teikn på liv og glede. Det er gode teikn på familierelasjonar, som uttrykk for venskap, gode kollegaforhold eller på godt naboskap. Så det hender at vi kjøper blomster og gir bort til jul. Gjerne roser, dersom det skal vere litt ekstra.

«Det finnes en dyrebar rose». Slik startar ein svært vakker salme som no er kome inn i salmeboka. Den er ikkje ein julesalme, i vanleg forstand. Likevel kan vi svært gjerne synge den før jul, i jula, og etter jul. Betlehem blir nemnt. Men det er rosa som er temaet i heile salmen. Som i andre julesalmar er det brukt som eit bilete på det juleevangeliet handlar om.

I vår del av verda må vi stort sett kjøpe blomster dersom vi skal ha dei på denne tida. Det hadde nok på lang sikt blitt dårleg butikk for gartneri og blomsterbutikker dersom det var slik som i salmen: Ei rose som aldri visna, men blomstrar og blomstrar igjen. Då hadde vi ikkje trengt å kjøpe nye roser.

Det finst ei dyrebar rose. Ho blomstra der det var krise, heiter det i salmen. Rosa blomstra i Betlehem, men også på Golgata.

Men ikkje nok med det. Ho blomstrar også i vår tid, i vår verden, i våre liv:

*Den blomstrer fremdeles i verden
og dufter av sommer, til trøst
for alle som bøyes av smerte
i jordlivets nakne høst.*

Denne jula må vi feire i skyggen av «jordlivets nakne høst». Budskapa frå det området der Jesus vart født, har handla mykje om skade og død, om hat og krig, om uendelege og ufattbare lidingar hjå våre medmenneske i Gaza, på Vestbreidda og i Israel. Vi kan undrast på om det grusomme, det kalde og det mørke, skal ta overhand.

Det finst ikkje eit lettvinnt svar på denne sida av det verkelege livet. Men jula minner oss om at det er noko meir enn det vonde som er verkeleg.

Det var i mørket at Jesus vart fødd.

Det siste verset i salmen peikar på noko som ikkje blir borte i den kulde og det mørke vi menneske kan skape. Ja, det er nettopp då det dyrebare blir endå meir dyrebart:

*Å, brennende rose som blomstrer
i kulde og smerte og savn!
Å, hellige tegn på jorden!
Guds kjærlighet er dens navn.»*

Guds kjærleik er verdt å sette ord på, å synge om, ja, å feire i jula. Den er der, også i år. På tross av det vi høyrer og ser. Vi kan motvirke det mørke som rammar våre medmenneske, slik at dei kan sjå teikn på denne kjærleiken.

Velsigna advent og juletid!

Juletoner

Budal kirke 8. desember kl 19:00

Julestemning med Pocus og sangerne Runa Hestad Jenssen og Ola Marius Ryan

Med denne førjulskonserteren byr Pocus på en helt spesiell konsertopplevelse med tradisjonelle julesanger arrangert i ny drakt. Arrangementene er gjort av musikerne selv med utgangspunkt i Pocus sin litt uvanlige besetning; obo, cello og piano. Det blir kjente og kjære julesanger i en klassisk og akustisk stil, og med enkelte bi-instrument-ørraskelser på enkelte arrangement. Sammen med de to vakre stemmene blir det en klangfull, vakker, leken og stemningsfull opplevelse, forsterket av det vakre kirkerommet.

Det er i år hele 5 år siden fylkesmusikerne i Pocus fikk idèen om å arrangere kirkekonserter i førjulstiden. På den aller første konsertturnèen hadde Pocus med seg de eminente sangerne Runa Hestad Jenssen – sopran og Ola Marius Ryan - tenor. Dette ble en stor suksess, og siden den gang har mange trøndere fått oppleve «Juletoner» som har spilt over 20 kirkekonserter i bygder og grender rundt omkring i det store fylket vårt.

Vårt lille ensemble ønsker med denne perlen av en julekonsert å fylle alle med litt god gammeldags julestemning i en ellers så hektisk førjulstid. Vi og gleder oss til å komme å spille og synge for dere!

Ta deg tid til dette avbrekket i julestria, vi lover deg – det er verdt det!

Roller nye menighetsråd og fellesråd

Nye råd er nå konstituert og arbeidsoppgaver fordelt. Her er en oversikt:

Budal menighetsråd

Faste medlemmer:

Trude Nilsen Forodden
Ingunn Storrø
Anita Moen Solberg

Ingebrigt Enlid

Guro Enlid

Mads Enlid Bjørkan

Roller

Leder
Nestleder
Representant i fellesrådet
Sekretær/2.vara til fellesrådet
Representant i fellesrådet
Kasserer /1.vara fellesrådet

Singsås menighetsråd

Faste medlemmer:

Per Kosberg
Britt Peggy Dragåshaug

Marit Kristin Aune
Jørund Forset

Marthe Malum
Maja Sesseng Fløttum
Tove Solem Winsnes
Ingvald Digre

Roller:

Leder
Kasserer/representant i fellesrådet
1.vara til fellesrådet
Representant i fellesrådet
Sekretær
Nestleder
2.vara til fellesrådet

Soknedal menighetsråd

Faste medlemmer:

Sverre Magne Sunnset til fellesrådet
Else Grete Vagnild
Eldbjørg Kristin Hov
Olav Birger Støver
Kari Beate Myhren

Svein Ivar Skjevdal

Kristin Margrethe Aasenhus
Noralf Jarle Rise

Roller

Leder /representant
Sekretær
Nestleder
1.vara fellesrådet
Representant i fellesrådet
Kasserer
2.vara fellesrådet

Støren menighetsråd

Faste medlemmer:

Per Kristian Aasen
Anders Gunhildsøien
Knut Arne Aasen

Lisbeth Gylland

Ola Granøien
Bente Fagerbekk
Ingeborg Ragnhild Bjørgen
Jan Ove Larsen

Roller:

Leder
Nestleder
Sekretær/representant i fellesrådet
Representant i fellesrådet
2.vara til fellesrådet
Kasserer
1.vara til fellesrådet

Støren kirkelige fellesråds sammensetning er slik:

Faste medlemmer:

Knut Arne Aasen, Støren menighetsråd – leder
Lisbeth Gylland, Støren menighetsråd – nestleder
Sverre Magne Sunnset, Soknedal menighetsråd
Kari Beate Myhren, Soknedal menighetsråd
Britt Peggy Dragåshaug, Singsås menighetsråd
Jørund Forset, Singsås menighetsråd
Anita Moen Solberg, Budal menighetsråd
Guro Enlid, Budal menighetsråd
Stian Engen, Midtre Gauldal kommune
Øystein Flø, Den norske kirke

Varamedlemmer:

Jan Ove Larsen, Støren menighetsråd
Ola Granøien, Støren menighetsråd
Olav Birger Støver, Soknedal menighetsråd
Noralf Jarle Rise, Soknedal menighetsråd
Marit Kristin Aune, Singsås menighetsråd
Ingvald Digre, Singsås menighetsråd
Mads Bjørkan, Budal menighetsråd
Ingebrigt Enlid, Budal menighetsråd
Trude Heggdal, Midtre Gauldal kommune
Hans-Ole Sveia, Den norske kirke

HERMANN AUNES "JULEDIKT"

Jula har til alle tider engasjert og inspirert mange forfattere. Litteraturhistoria er full av forfattere som gjennom et utall romaner, fortellinger, noveller, dikt og skuespill har satt ord på sine tanker, følelser og meninger rundt denne årlige høytida til minne om Jesu fødsel.

Av Hans Erik Gynnild

Slik var det også for Støren-forfatteren Hermann Aune. I utgangspunktet er det ikke juledikt Aune er mest kjent for. Blant alle diktene han har skrevet, er det noen få dikt som har et motivvalg knyttet til jul og julefeiring. Et slikt dikt er "Juledikt", som vi kan finne i diktsamlinga "Viser og dikt i samling". Den kom ut i 1994 og ble redigert av sønnen Halvor Aune.

Hermann Aune døde i 1968, bare 54 år gammel. Bak seg hadde han en stor og mangesidig litterær produksjon. Han skrev viser og dikt, noveller, barnebøker og skuespill. Han mestret også sakprosasjangrene godt og skrev en rekke artikler om lokalhistoriske tema og lokale folkeminner og tre bindsterke bygdebøker om gards- og slektshistorie i Støren. I tillegg var han en aktet foredragsholder og en populær radiokåsør, som viste at han taklet den muntlige sjangeren også.

Men det er nok helst som visedikter Hermann Aune nådde sitt største publikum. Mange av diktene ble tonesatt av flere komponister og ble landkjent gjennom "Søndagsposten" i NRK Radio på 1950- og 1960-tallet. Et underholdningsprogram der blant annet Otto Nilsen, Alf Prøysen, og Erik Bye var viktige samarbeidspartnere for Hermann Aune. Mange av visene fra den tida lever i beste velgående. Både nasjonale og lokale aktører og kor synger fortsatt de tonesatte Aune-visene. Aunes lyrikk er tradisjonell. Motivvalga er ofte hentet fra det tradisjonelle bygdenorske, blandet sammen med sagn og folkeminner. Han skildrer opplevelser i naturen, ikke bare den rent sansbare, men også det mystiske navnløse i naturen. Aune har nesten en litt natur-religiøs og romantisk tilnærming i mange av diktene sine. Han skrev uten å bruke de store fraser, men med

en fin evne til å få fram det essensielle med et konkret og lett forståelig ordvalg. Det han mest søkte, var gode formuleringer og ordbilder som han ofte hadde hørt og kjente til fra mange av sine turer rundt om i Gauldalen – gjerne de korte og fyndige! I det ytre er formen diktene har gjerne lystige og lette, mens i temaet og det egentlige budskapet som formidles ofte ligger en alvorlig undertone.

For Aune kunne prosessen fram til et endelig resultat være lang og språkdrakta kunne skifte. Han hadde en periode da han skrev på nynorsk. Senere ble mange av diktene skrevet på et mer dialektnært språk, men han var aldri bundet til ei fast målform.

Aune glemte aldri sitt utgangspunkt i livet. Oppveksten i karrige kår ved Plassbekken rett nord for Rogstadmoen satte sitt preg på Aune. Han hadde en sterk sosial samvittighet og fellesskapsfølelse med dem som var nederst på den sosiale rangstigen. Det kom tydelig til uttrykk i mange av diktene hans.

"Juledikt" er et typisk Aune-dikt. Den samme ånda som de fleste av Aunes dikt gir uttrykk for både i språk, motivvalg og tema, finner vi igjen i dette diktet også.

Kilde:

Refseth, Harald: "Hermann Aune den mangslungne", Snøfugl 2014

Juledikt

Av Hermann Aune

Det satt i nordavinden en liten fattigmann,
han var så blank i auom og tagg om juleband,
no kjem den vesle spurven med liv i vinterland.

Så svinger alle klokker i sno og snøtung vind,
det står en gjest og venter ved kvar manns hagegrind,
det er så still en time når helga ringer inn.

Je vet så mang ei vise frå glade julkveldsbord,
i kveld blir alt en salme som skjelv i blyge ord
når ho som song er borte, je tenkjer på ho mor.

Ho song om julestjerna, en stall og så et bån,
i Betlehem sto krybba, han var Guds egen son,
og vise menn gikk trøtte på veien for å sjå'n.

En glømmer holkeføret, en glømmer kjøld og is,
når lyset sprer i staken sitt gull på gammelt vis,
en blir så mjuk i tanken i glans frå paradís.

Det lukter fint tå granbar frå skogen grøn og god,
og treet ber inn ange og høgtids fred og ro,
je sit med ei på kneet som ler åt nye sko.

Det er så rart med jula, den har så godt om tid,
ei jente attmed treet er julegleda mi,
så tek je ho på fanget og syng ei lita ri.

Je syng om kreklingmoer når mårråsola skjén,
og barndomslandet levde i alt som møtte en,
en julekveld legg sin gullglans på kvar en nedgrodd sten.

No kjem ho julenatta, bak svartfjellhøgdom står
og brinn så blank ei stjerne som sto i alle år,
og still i barnedømmen en lyskledt engel går.

Støren kirke
1. juledag 2021.
Foto:
Hans Erik Gynnild

I SKYGGEN AV UKRAINA

Familien på åtte bor i en skitten kjeller på niende året etter at de flyktet fra Syria til Libanon. Åtte måneder gamle Mohamad har alle odds mot seg.

Foto: Kirkens Nødhjelp

I det vi går inn i den nedslitte bygården, begynner vi å gå opp trappene, men blir fort bedt om å snu for å gå ned. Nedover og nedover. Forbi søppelrom, oppbevaringsrom og nærmere og nærmere lukten av kjeller.

Til slutt stopper vi nederst, hvor det for det meste er boder, noe tøy som henger til tørk og stabler av ting ingen andre trenger. Moren trekker en fillete gardin til siden, og viser oss inn på et rom med tre madrasser. Her bor de alle sammen. Mor, far og seks søsken. Her endte flukten fra Syria og drømmen om et nytt liv etter krigen.

Støtte til mor og barn

I ni år har familien kommet til helsesenteret vi driver sammen med våre partnere, vi tok oss av moren da hun ikke klarte å betale for seg på butikken. På helsesenteret har barna fått tett oppfølging, i tillegg til både vaksiner og medisiner.

– Livet er hardt, sier moren stille. Hun ønsker

å være anonym. Slik de bor er for skamfullt for henne å vise frem.

Helsesenteret har støttet moren gjennom fødslene, men også sørget for at de har fått penger til mat, klær, bleier og hygieneartikler.

– Vi hadde ikke klart oss uten, sier hun.

Familien på åtte er bare en av mange familier som sliter i Libanon nå. Prisene på mat har mangedoblet seg, det offentlige tjenestetilbudet har kollapset, folk har mistet sparepengene sine og fattigdommen øker fort. Kjønnsbasert vold har økt med 300 prosent, og vannmangelen er enorm. Landet er også hardt rammet av Ukrainakrigen. I Libanon er det nå en femdobling av bensinprisene, firedobling av prisen på matolje og firedobling av prisene på brød og sukker siden Ukrainakrigen brøt ut.

I over 20 år har Kirkens Nødhjelp drevet helsesenter her, og Fady Iskandar, som er prest og

samarbeidspartner, sier at situasjonen for menneskene her har forverret seg bare de siste årene.

– Vi har ikke sett begynnelsen en gang, problemene har bare blitt større og større. Volden øker, fattigdommen øker og mange sliter, sier han.

Kirken ligger rett over gata for helsestasjonen, og er syrisk ortodoks. St. Jacob er kjent for å ta imot minoriteter fra Syria, Irak og fattige fra Libanon.

– Vi vil dessverre bare se flere problemer i fremtiden.

Aldri før har det vært viktigere at kirken og helsesenteret står sammen. Kirken ser hvem som har det ekstra tøft, og henviser dem til helsesenteret, slik at de får hjulpet der nøden er størst.

Vi skal snart feire jul og minnes den natten spedbarnet, Jesus, ble født inn i en verden med konflikt, fattigdom og nød. Men selv om verden rundt var kaotisk, så var han trygt omringet av sine nærmeste. Mohamad er et av de barna som er omringet av sine nærmeste, selv om han ble født inn i den samme verden som Jesus. En verden med konflikt, fattigdom og nød.

Vårt oppdrag er å hjelpe barn som Mohamad og liknende familier. Sammen med deg kan vi gi enda flere barn og deres mødre, tilgang til hjelp under fødsel, vaksiner, penger til mat, klær, bleier og hygieneartikler.

Foto: Kirkens Nødhjelp

SLIK GIR DU ÅRETS VIKTIGSTE JULEGAVE:

**Vipps et valgfritt beløp til 2426.
Send GAVE på sms til 2426 og gi 300 kroner.
Gavekonto: 1594.22.87248**

DEILIG ER JORDEN ?!

En femteklassing blånekta på bred trondhjems: «Æ vil itj!» Han ville ikke synge salmen «Deilig er jorden» når vi øvde til julegudstjenesten. Han syntes ikke at det passet. Jorda var ikke et deilig sted for han. Det måtte jeg gi ham rett i. Her er krig, klimakrise og fattigdom, særlig synlig nå ved juletider. Heller ikke vi opplever at jorden er et deilig sted bestandig, enten fordi det deilige og gode i livene våre er satt på vent av utenforskap og fordommer, av sorg, savn og smerte, eller fordi verdens grusomheter skygger for alt det gode som kommer i vår vei. Dermed visner livsgleden, blir klein og stusslig. Vi mister av syne de gleder som gjør livet til et godt, deilig sted å være.

En femteklassing blånekta på bred trondhjems: «Æ vil itj!» Han ville ikke synge salmen «Deilig er jorden» når vi øvde til julegudstjenesten. Han syntes ikke at det passet. Jorda var ikke et deilig sted for han. Det måtte jeg gi ham rett i. Her er krig, klimakrise og fattigdom, særlig synlig nå ved juletider. Heller ikke vi opplever at jorden er et deilig sted bestandig, enten fordi det deilige og gode i livene våre er satt på vent av utenforskap og fordommer, av sorg, savn og smerte, eller fordi verdens grusomheter skygger for alt det gode som kommer i vår vei. Dermed visner livsgleden, blir klein og stusslig. Vi mister av syne de gleder som gjør livet til et godt, deilig sted å være.

Protest

Nettopp derfor vil vi igjen synge Deilig er jorden denne jula, som en protestsang, som en drøm, som en bønn, som en tradisjon vi vil videreføre til slekt som følger slekters gang. Vi synger salmen i protest mot alt som vil frarøve jorda og oss det gode, det deilige, både i tanker, ord og gjerninger. Dette er den mest brukte julesalmen i Norge. Til og med artister som Idol-Kurt avslutter sine julekonserter med dem, selv om det har vært mye bjelleklang og White Christmas før det. Ja, Deilig er jorden bærer med seg noe som er verdifullt og viktig for oss og i oss, en protest, en drøm, en bønn, en tradisjon.

Femteklassingen tente på protesten, vi vil at jorden skal være et deilig sted! Vi vil gjøre alt for at verden og samfunnet skal bli et bedre sted å leve for alle. I salmeboka leser vi at den opprinnelige forfatteren til nr. 48 er Bernhard Severin Ingemann i 1850. Han var prest og bosatt ved hovedveien sørover i Danmark. Mens han skrev salmen pågikk

den første slesvigske krig mellom Danmark og Preussen (daværende Tyskland) Selv om danskene vant krigen hadde de store tap. Jeg ser for meg Ingemann kikke ut av vinduet fra teksten til Deilig er jorden. Der ser han soldater på vei til fronten og døde og sårede som fraktes motsatt vei. Og likevel innleder han med Deilig er jorden, men neppe som en virkelighetsflukt. Er det hans protest?

Drøm

Ingemann setter oss i bevegelse i fortsettelsen av salmen: «Skjønn er sjelenes pilgrimsgang» (hvor mange har ikke sunget «sang» her som i slutten av andre vers?) Pilgrimsgangen fører oss «gjennom de fagre riker på jorden». Målet for pilgrimsvandringen skimter vi og: «Paradis med sang.» Dette er drømmen vår for hele verden, at den må bli et bedre sted denne julen, til tross for

ufred og nød i Palestina, Israel, Myanmar, Mali og Ukraina, ja her hos oss i Norge og. Drømmen om at det må bli bedre lever i beste velgående. Den er solid forankret med jordkontakt av Ingemann som kjente krigens og nødens smertefulle konsekvenser.

Bønn

Ut av denne smerten vokser bønnen, ordløs for mange. Drømmen om fred og godt nytt år slokner som fyrverkeri mørkner for oss gang etter gang, år etter år. Bønnen kan virke fånytt og kraftløs. Men den gir drømmen vår retning: Mot vår Gud - for våre medmennesker og oss selv. Bønnen gjør noe med oss: Vi setter oss og våre drømmer i bevegelse til» alle riker på jorden, til tider som kommer.» Vi starter arbeidet hos oss selv med å skape en bedre verden, nær og fjernt med å be. For da kan vi selv være redskaper til å spre Guds gode vilje, inn i våre liv, til medmennesker i verdens vrimmel. En fredstone vil aldri forstumme, englesangen med budskapet om fred på jorden, lyder ennå. Den ble sunget for over 2000 år siden, for hyrdene, blant mennesker som Gud har glede i.

Tradisjon

Dette budskapet formidles videre til oss og nye slekter denne jula. For hvis ikke kirken overleverer sitt budskap, vil den ikke overleve. «Slekt følger slekters gang». I jula 2023 toner budskapet mot oss enten vi er motløse eller oppstemte, utslitte eller har alt på stell denne jula: Nei, «aldri forstummer tonen fra himlen». Juletonen lød på Betlehemsmarkene i nattemørket, slik den lød for Ingemann i krigen, slik den lyder for oss som bor i et Europa der mørket, krigen og utryggheten er kommet nærmere. Vi er ikke overlatt til oss selv. Salmen toner ut i et crescendo uten sidestykke, en bekjennelse som overlever alt: «Oss er en evig Frelser født!» Dette løftet gjelder oss alle, i alle slags dager som kommer.

Med ønske om en fredfull jul.

Jan Asbjørn Sagen

Deilig er jorden

Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang.
Gjennom de fagre
riker på jorden
går vi til paradiset med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang.
Aldri forstummer
tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den,
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød.
Fred over jorden,
menneske fryd deg.
Oss er en evig Frelser født

Min jul

Etter å ha vært en aktiv del av den lokale kirken de siste fire årene, så føler jeg at jeg begynner å få en bedre innsikt i hva jeg tenker om kirken. At det skulle ta nesten 46 år av mitt liv er litt vanskelig å forstå, men jeg regner med at det var meningen at det skulle være slik. Jeg tror ikke det er nok spalteplass her til å dekke innledningen til det en gang, så jeg lar det ligge.

Jeg har erfart at vi har fine kirker i Midtre Gauldal, flotte mennesker til å passe på de, og gode mennesker som bistår med alle de tjenestene som kirken skal tilby. Selv sogner jeg til Singsås kirke, men jeg klarer ikke å la være å si at jeg synes de andre kirkene er fine fordi. På sin plass tenker jeg, fordi den lokale kirken er en stolthet for alle de som er nær den. Og nå går vi jo inn i en tid der man kanskje føler seg nærmere kirken enn noen sinne, julen.

Julen er en tid som bringer mennesker sammen, uavhengig av tro og bakgrunn. En høytid som vekker følelser som glede, samhold og håp. Kirken står jo der med sin pyrd hele året, så hva gjør den for meg i en slik tid?

Familien min samles på lille julaften for å pynte treet med gammel og ny pynt, fargerike lys og gjerne noen skjeve, men vakre ornament laget av mine unge håpefulle på skolen eller i et familiært juleverksted på et eller annet tidspunkt. I denne seansen, så har jeg mye glede over kvelden før kvelden med masse musikk, ribbe minutt for minutt, utålmodige barn som pynter treet, vinduskarmer og bord, og selvfølgelig kronen på verket; den noe omdiskuterte hovmesteren og grevinnen som man enten elsker eller hater. Kvelden er lang, men dog så kort alle sammen legger seg til slutt for å sove. Noen litt mer spent enn andre, før vi sovner og atter står opp til frokost med en lun atmosfære og bare smil om munnen på alle sammen.

Dette er tradisjoner! Julefeiringen er for mange en tid for å omfavne disse, både nye og de som går i generasjoner tilbake. Å samles med våre nærmeste, der medfølelse og omsorg står høyt på ønskelisten. Personlige minner om hjertelige opplevelser som får oss til å føle oss nærmere hverandre. Dette er et øyeblikk som går utover det som handler om tro og kristendom – det handler om samhörighet og kjærlighet.

Men julefeiringen er preget av en delt tradisjon. Julen kan for noen være ufullstendig uten en tur til kirken på julaften eller på første juledag, og for mange er ikke dette en del av julen i det hele tatt. Noen feirer jul som

en tid for familiesamvær og festligheter, men helt uten den kristne dimensjonen. For disse menneskene, som for de som er troende, handler julen om å uttrykke kjærlighet, takknemlighet og omsorg for hverandre. Det er en tid for å gi gaver, spre glede og styrke båndene som binder oss sammen som både som familie og samfunn.

Gudstjenestene disse to dagene gir en mulighet til å reflektere over det kristne aspektet av julen og minnes fødselen til Jesus Kristus, men også til å minnes de man savner og har kjær. Noe som jeg personlig syns er utrolig fint med julen. For meg har det inntil et visst tidspunkt i livet, dreid seg om at jeg ville være til stede i kirken på julaften, men de senere årene har jeg funnet ut at jeg har alt dette i mitt hjerte uansett. Troen min trenger ingen bekreftelse en spesiell dag i året, men det gir meg skikkelig gode følelser å få stå å skue utover en kirkegård lyssatt av utallige fakler og stearinlys. Bare det tror jeg er nok til å gi de fleste en bekreftelse på at det finnes tro der ute. Tro som går på tvers av at man synger salmer og deler sin overbevisning i en følelse av andakt. Noen av oss går i kirken kun for å få den gode julefølelsen, og det skal man slettes ikke skjammes over!

Uansett om man deler den kristne troen eller ikke, er julen en tid for å vise medfølelse og omsorg for de som trenger det mest. Det er en tid for å reflektere over verdier som enhet, kjærlighet og barmhjertighet, og for å strekke ut en hånd og

gi til de som føler seg ensomme eller trengende. Det er rom for å omfavne hverandre og kanskje å yte det lille ekstra for å komme i kontakt med noen langt der unna, fordi varmen brer seg ekstra mye i hjertet disse dagene. Julen minner oss om at vi kan finne fellesskap og glede i mangfoldet av mennesker rundt oss, på tvers av det kirken bringer inn i vårt liv. Julebudskapet om fred og kjærlighet har en universell appell som berører alle hjerter!

Så uansett hva du tror på, eller om du ikke tror i det hele tatt; julen er en tid for å feire det beste i oss! La julen minne oss på at vi alle har noe å bidra med, og at vi kan spre varme og glede til

hverandre, uavhengig av våre ulikheter. Gi noen en klem, send de et smil, gå i kirken, tenn et lys. Men vær helt sikker på en ting: Din følelse for det julen er for deg, er det ingen som kan rokke ved, ei heller bør de forsøke å rokke ved den! Så om du ser meg i kirken, eller ikke, på julaften eller første juledag, det kan jeg ikke si med sikkerhet. Det eneste jeg er sikker på er at julefølelsen vil komme uansett!

Når den kommer nær nok: En god og fredfull jul ønskes alle sammen!

*Vegard Hassel
Avtroppende leder i Støren kirkelige fellesråd*

Juletrepyntens betydning

Julen er en kristen høytid og har blitt feiret i århundrer. Det som kanskje symboliserer julen mest for de fleste av oss er et pyntet juletre. Men den tradisjonelle juletrepynten er ikke tilfeldig, men har en sterk kristen symbolikk som forteller om julens budskap. På denne siden og på forskjellige sider igjennom bladet tar vi med litt om symbolikken.

Juletreet symboliserer livets tre i paradiset eller/ også evig liv gitt av Jesus. Juletrelysene skal minne om Jesus som «Verdens lys».

Hva vi har i toppen av treet varierer etter personlig smak og tradisjoner i familien. Mest vanlig er engel, stjerne eller spir/spyd.

Engelen i toppen av juletreet viser til engelen Gabriel som kom med bud

Stjernen symboliserer stråleglansen

Spir/spyd i toppen av juletreet symboliserer Kristus som konge – Kristus regjerer. Det kan også henvise til kirkespiret.

Fugler symboliserer den hellige ånd og viser tanken om det gode, slik som duene i kirkerommet gjør.

Kulene symboliserer jorden og guds kjærlighet til den. Kulene er skjøre og kan lett knuses om de ikke tas vare på. I dagens samfunn har symbolikken ekstra betydning. Jorden angår oss alle.

Engler symboliserer englene som kom fra himmelen for å fortelle at frelseren er født (himmels hærskare).

Glitterslynger viser til Guds strålekrans, men også Jakobs himmelstige som er et bindeledd mellom himmel og jord.

Glitterslynger viser til Guds strålekrans, men også Jakobs himmelstige som er et bindeledd mellom himmel og jord.

Minnelenke skal minne om julehøytider som har gått, julen i dag og julehøytider i fremtiden.
- Fortid, nåtid og fremtid. De viser også til de menneskene vi har og skal feiret julen med.

Flettede kurver: er guds kjærlighet til menneskene og menneskenes kjærlighet til Gud flettes sammen, og sammen kan det bære en bør eller gave. Gaven i kurven kan også symbolisere gaven i krybben.
I tillegg symboliserer hjerter Guds kjærlighet
Lenker viser til brorskapet og minne om solidaritet og samhold

Når får vi en ny prest til Støren?

Soknepreststillingen på Støren har nå vært utlyst tre ganger uten at vi har fått søkere. Dette er en vanskelig situasjon som flere menigheter, både i vårt bispedømme og andre steder i landet, opplever for tiden. Dessverre har det de siste årene blitt utdannet for få prester og nå begynner de store kullene med prester som var ferdig utdannet omkring 1980 å bli pensjonister. Det er også mangel på organister, diakoner og kateketer mange steder. Dette utfordrer oss som kirke, både lokalt og sentralt, til å arbeide sammen for å bedre rekrutteringen til presteyrket og til andre tjenester i kirka. Kanskje kjenner du som leser dette noen, unge eller eldre, som gjerne kunne få en utfordring til å vurdere om de skal gå inn i kirkelig tjeneste på ett eller annet vis. Her må vi nevne at vi de siste årene fått flere som har blitt prester på en andre utdanningsvei, som godt voksne. Erfaringen er at dette også har blitt gode prester. Her må vi alle være med å bidra og tenke rekruttering både på kort og lang sikt. Jeg skal komme tilbake til noen av tiltakene som vurderes for å bedre rekrutteringen, men først vil jeg orientere litt om de tiltakene som settes inn på kort sikt for å avhjelpe situasjonen i Midtre Gauldal.

Det som gir oss litt tid til å områ oss, er at vi har oppgående pensjonister som er villig til å bistå. Jeg er særlig glad for at tidligere sokneprest i Lade, Jan Asbjørn Sagen, har sagt seg villig til å fullføre det han allerede har begynt på en så utmerket måte. Jan Asbjørn har sagt at han vil føre årets konfirmantkull fram til konfirmasjonen. Både på vegne av Jan Asbjørn og meg selv vil jeg også rette en takk til menighetene for den gode mottakelsen og den støtten som han har opplevd både fra ansatte, frivillige og foreldre. Jan Asbjørn holder nå på å sette opp et undervisningsprogram for vårsemesteret som snart vil bli kunngjort. Så får vi tro og håpe at dette blir et konfirmant-år som gir konfirmantene gode opplevelser og minner med det å være i kirka og at dette på lang sikt også kan være et bidrag til å bedre rekrutteringen til kirkelige stillinger.

Jeg er også glad for den store innsatsen som prostiprest Hans-Ole Sveia gjør som tradisjons-

bærer og for å ta vare på menighetene i denne situasjonen. Når det gjelder gudstjenester og kirkelige handlinger vil nok det meste falle på Hans-Ole, men både Jan Asbjørn, Øyvind Hartberg og jeg selv vil bidra slik at menighetene blir tatt vare på uten at Hans-Ole blir utbrent.

Når det gjelder videre utlysning av prestestillingen, vil vi nå ta en pause for å vurdere situasjonen. Jeg har spurt menighetsrådene om et råd hvorvidt vi skal prøve å midlertidig omgjøre stillingen til en PUU (prest under utdanning) -stilling. Dette er en mulighet som bispedømmerådet åpnet for på sitt møte i september, som et middel for å avhjelpe prestemangelen i bispedømmet.

På dette møtet fikk stiftsdirektøren fullmakt til å vurdere om stillinger som er lyst ut uten søkere midlertidig skal omgjøres til en PUU-stilling. Dette vil åpne for at en person som har såpass mye teologisk kompetanse at vedkommende i løpet av en visst tid (maks 4 år) har mulighet til å kvalifisere seg til å bli vigslet til prest, kan søke og bli tilsatt i en PUU-stilling. Så lenge vedkommende er under utdanning vil vedkommende være prestevikar og ha en arbeidsplikt på 60%, mens 40% kan brukes på studier. Etter fullført utdanning og vigsling til prest, vil vedkommende ha en bindingstid til å fortsette i en full prestestilling i minst halvparten av den tiden som vedkommende har hatt 40% studiepermisjon.

Til slutt vil jeg oppfordre dere alle til å være med og krysse fingre for at vi snart må få en ny prest til Støren. Da minner jeg om at den opprinnelige betydningen av uttrykket «å krysse fingre» var å krysse alle fingrene på venstre hånd med alle fingrene på høyre hånd. Med andre ord å folde hendene i bønn, slik også Jesus oppfordrer oss til: «Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende ut arbeidere for å høste inn grøden hans.» (Matt 9,38)

Øystein Flø
Prost i Gauldal prosti

DØPTE

*Vi takker og ber for
våre nydøpte:*

*«Ingen på jorden er him-
len så nær som barnet
han tar i sin favn...»*

STØREN

17.09 Ida Amundal Hage
15.10 Kasper Lund Skårvold
15.10 Helene Grevstad
Høgsteggen

SOKNEDAL

29.10 Emil Høgsteggen

SINGSÅS

24.09 Theo Singasaas-Bones
24.09 Ella Hermo Talsnes
24.09 Ane Sundlisæter Kosberg
24.09 Ellen Sundlisæter Kosberg
24.09 Sanne Liabø Belsvik
22.10 Per Øyvind Singasaas

DØDE

*Vi minnes og takker
for de som nylig har
gått bort.*

STØREN

17.10 Gudrun Rogstad
20.10 Stig Sødal
03.11 Jan Gunvar Trøen
16.11 Sofie Johanne Merket

SOKNEDAL

04.10 Sigfred Røstvoll
20.10 Jenny Bjørg Aarhaug
27.10 Liv Johanne Johnsen
14.10 Marit Høgsteggen
14.10 Lars Stormo Åanshus

SINGSÅS

17.11 Annfrid Jorun Bersvendsen
17.11 Anne Forseth
21.11 Anne Buseth

BUDAL

29.09 Egil Broen
13.10 Kari Borgny Storli

Ny menighets- arbeider

I oktober startet Jonna Rogstad som ny menighetsarbeider på kirkekontoret. Jonna er 56 år gammel, gift med Stig Are Rogstad og opprinnelig fra Otta. På fritida er hester og strikking den store lidenskapen.

Med barnehageutdanning fra Dronning Maud har hun god bakgrunn for jobben med undervisning og tiltak rettet mot barn og unge. Vi tror at hun vil gjøre en god jobb hos oss, og ønsker henne varmt velkommen i kollegiet.

*Eli Ødegård
Kirkeverge /daglig leder*

Støren Kirkelige Fellesråd

Kirkekontoret

Besøksadresse: Støren næringsssenter, Kirkvollveien 1, inngang B, 7290 Støren.

Postadresse: Rørosveien 11, 7290 Støren

Sentralbord: 72 40 31 50

E-post: kirkekontoret@mgk.no

Hjemmeside: www.storen.kirken.no

Facebook: Kirkene i Midtre Gauldal

Kontoret er åpent kl 9-14. Onsdager stengt.

Menighetsbladet

Utkommer fire ganger pr. år. Kirkekontoret tar imot meldinger om adresseendring og annet ang. abonnement.

Kontingent kr 250 pr. år Bankgiro 4333 35 43487

Redaksjonskomité for Menighetsbladet:

Kjell Bjarne Rønningsgrind, Erling Lenvik, Solfrid Nytrø, Eli Ødegård (ansvarlig redaktør).

Neste nummer

Neste nummer kommer i uke 12. Frist 19.2.2024. Stoff sendes som vanlig post til Støren kirkekontor, Rørosveien 11, 7290 Støren eller på e-post: kirkekontoret@mgk.no

Forsidebilde: Foto: Eli Ødegård

Trykk: Orkla Grafiske AS, 7300 Orkanger

Ansatte:

Hans-Ole Sveia, prostiprest	72 40 31 53
Eli Ødegård, kirkeverge	72 40 31 54/950 89 461
Torill Eggen, sekretær	72 40 31 50/954 22 315
Magnus Kløften, kantor	72 40 31 57/966 43 444
Stein Sundlisæter kirketjener/gravplassarbeider	970 90 120
Ole Sundlisæter, kirketjener/gravplassarbeider	958 12 936
Magnar Kosberg, kirketjener/gravplassarbeider	918 13 532
Aud Irene Hindbjørg, kirketjener/gravplassarbeider	908 26 184
Jonna Rogstad, Menighetsarbeider	947 81 652

Støren kirkelige fellesråd

Leder: Knut Arne Aasen,	482 07 467
-------------------------	------------

Ledere i menighetsråd

Støren: Per Kristian Aasen,	481 04 132
Soknedal: Sverre Sunnset,	951 37 076
Singsås: Per Kosberg,	400 06 150
Budal: Trude Forodden,	952 75 419

Vi tar forbehold om endringer i gudstjenesteplassen da denne ikke er blitt behandlet/vedtatt i alle menighetsråd når menighetsbladet går i trykken. Følg med på vår hjemmeside eller annonsering i lokalpressen.

BUDAL SOKN

3. desember 1. søndag i adventstiden
Adventsmesse kl. 11:00 v/prest Jan Asbjørn Sagen. Utdeling av 8- og 10-årsbok. Konfirmantene deltar. Ofring: Budal Sanitetsforening.

17. desember 3. søndag i adventstiden
«Vi synger og spiller julen inn» kl. 19:00. Andakt v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Kor og korps.

24. desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 15:00 v/prost Øystein Flø. Ofring: Kirkens Bymisjon.

21. januar 2024 3. søndag i åpenbaringstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens Trosopplæring.

11. februar Fastelavnssøndag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring: Menighetsarbeidet.

17. mars Maria Budskapsdag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens konfirmantarbeid. Menighetens årsmøte umiddelbart etter gudstjenesten.

28. april Skjærtorsdag
Friluftsgudstjeneste kl. 14:00. Klopsslettbus. Ingen ofring.

21. april 4. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring: Menighetens dåpsopplæring.

SINGSÅS SOKN

3. desember 1. søndag i adventstiden
Lysmesse kl. 19:00 v/prest Jan Asbjørn Sagen. Utdeling av 8- og 10-årsbok. Konfirmantene deltar. Ofring: Speiderne i Singsås.

15. desember fredag etter 2. søndag i adventstiden
«Vi synger og spiller julen inn» kl. 19:00. Andakt v/prest Jan Asbjørn Sagen. Ofring: Kor og korps.

24. desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 14:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetsarbeidet.

25. desember Juledag
Høytidsgudstjeneste kl. 13:00 v/prost Øystein Flø. Ofring: Menighetens dåpsopplæring.

7. januar 2024 Kristi Åpenbaringsdag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prost Øystein Flø. Ofring.

11. februar Fastelavnssøndag
Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

10. mars 4. søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

29. mars Langfredag
Pasjonsgudstjeneste kl. 20:00. Ofring.

31. mars Påskedag
Høytidsgudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

7. april 2. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

21. april 4. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

SOKNEDAL SOKN

7. desember torsdag etter 1. søndag i adventstiden
Gudstjeneste for eldre på institusjoner kl. 12:30 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetsarbeidet.

10. desember 2. søndag i adventstiden
Lysmesse kl. 17:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Utdeling av 8 og 10-årsbok. Konfirmanter deltar. Ofring: Kirkens Nødhjelp.

15. desember fredag etter 2. søndag i adventstiden
«Vi synger og spiller julen inn» kl. 19:00. Andakt v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring til Arrangør av kvelden.

24. desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 13:00 v/prost Øystein Flø.
Ofring: Frelsesarmeen.

26. desember Stefanusdagen – 2. juledag
Høytidsgudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia.
Ofring: Menighetens Konfirmantarbeid.

28. januar Såmannssøndag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prost Øystein Flø.
Ofring: Kirkens Bymisjon.

18. februar 1.søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

3. mars 3.søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

17. mars Maria Budskapsdag
Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

28. mars Skjærtorsdag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

1. april 2. påskedag
Høytidsgudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

14. april 3. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

28. april 5. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

STØREN SOKN

10. desember 2. søndag i adventstiden
Lysmesse kl. 13:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia.
Utdeling av 8. og 10-årsbok. Konfirmantene deltar. Ofring: Menighetens Trosopplæring.

17. desember 3. søndag i adventstiden
«Vi synger og spiller julen inn» kl. 16:00. Andakt
v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Kor og korps.

24. desember Julaften
Familiegudstjeneste kl. 16:00 v/ prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Kor og korps.

26. desember Stefanusdagen – 2. juledag
Midtre Gauldal sykehjem
Gudstjeneste kl. 16:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Frelsesarmeen.

14. januar 2. søndag i åpenbaringstiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: No One Fight's Alone.

4. februar Kristi Forklarelsesdag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring.

25. februar 2. søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

10. mars 4. søndag i fastetiden
Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

24. mars Palmesøndag
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

31. mars Påskedag
Høytidsgudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

14. april 3. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring.

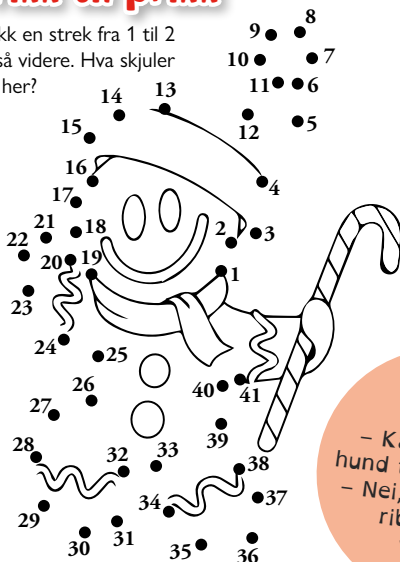
28. april 5. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

BARNAS

Prikk til prikk

Trekk en strek fra 1 til 2 og så videre. Hva skjuler seg her?

Hjelp de vise menn!

Hjelp de vise menn å finne veien til det lille Jesus-barnet.

Vits

- Kan jeg få en hund til jul, pappa?
- Nei, i år blir det ribbe, som vanlig!

Fargelegg!

Tegning: Alessandro Coppola og Lorenza De Luca

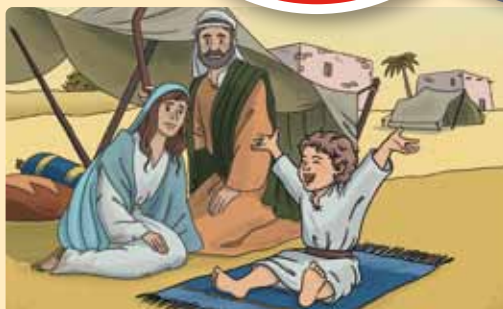
Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 03 71 00

Finn fem feil!

Her er Jesus, Maria og Josef. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

Tegning: Alessandro Coppola og Lorenza De Luca

Søndagsskolen - mer enn du tror

Juleevangeliet

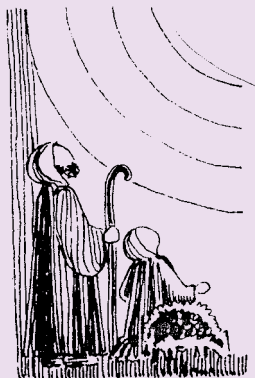
Lukas 2,1-20

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

*«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»*

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.»

Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake.

De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.